

Synthesis of Titanium Diboride Nanoparticles by Volume Combustion Synthesis Method

Saman Nemat¹, Saeed Baghshahi², *Arman Sedghi², Faranak Farhadinia¹

M.Sc., Material engineering department, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.
 Associate Professor, Material engineering department, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.

Citation: Nemat S, Baghshahi S, Sedghi A, Farhadinia F. Synthesis of Titanium Diboride Nanoparticles by Volume Combustion Synthesis Method. Metallurgical Engineering 2021: 23(4): 319-327 http://dx.doi.org/10.22076/ME.2021.132315.1298

doj : http://dx.doi.org/10.22076/ME.2021.132315.1298

<u>A B S T R A C T</u>

Titanium diboride nanoparticles have attracted a lot of attention due to their suitable properties, especially as reinforcements for metal-based composites. In the present study, titanium diboride nanoparticles were produced by volume combustion synthesis and TiO_2 , Mg, and B_2O_3 as raw materials. Potassium chloride was used as an additive to prevent agglomeration of particles and grain growth during synthesis process. After mixing the materials in a satellite mill, materials were heated up to 750, 850 and 950 ° C and keep in those temperatures for 30 minutes until combustion of the materials was performed. Also, the effect of adding 10, 20 and 30 w.t. % of potassium chloride on the purity and size of the produced powder was investigated. The results of X-ray diffraction (XRD) and electron microscopy images show that the production of high purity titanium diboride nanoparticles by volume combustion synthesis with the addition of 10 wt. % potassium chloride at 950 ° C is possible.

Keywords: Titanium Diboride Nanoparticles, Volume Combustion, Potassium Chloride, Magnesium.

Received: 19 September 2020 Accepted: 11 August 2021

* Corresponding Author: Arman Sedghi, PhD

Address: Material engineering department, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran. Tel: +98 (9121776559) E-mail: sedghi@eng.ikiu.ac.ir

سنتز نانوذرات تیتانیوم دی بوراید به روش سنتز احتراق حجمی

سامان نعمت'، سعید باغشاهی'، *آرمان صدقی'، فرانک فرهادی نیا'

۱- کارشناس ارشد مهندسی مواد، گروه مهندسی مواد، دانشگاه بینالمللی امام خمینی، قزوین، ایران.

۲- دانشیار، گروه مهندسی مواد، دانشگاه بینالمللی امام خمینی، قزوین، ایران.

چکیدہ

نانو ذرات تیتانیوم دی بوراید به دلیل خواص مناسب توجهات بسیاری را به ویژه به عنوان تقویت کننده کامپوزیت های زمینه فلزی به خود جلب نموده اند. در تحقیق حاضر با استفاده از ترکیب Mg ، TiO₂ و B₂O به عنوان مواد اولیه، نانوذرات تیتانیوم دی بوراید به روش احتراق حجمی تولید شد. به منظور جلوگیری از رشد دانه ها و کلوخه شدن ذرات، نمک کلرید پتاسیم به عنوان افزودنی به کار رفت. پس از مخلوط کردن مواد در آسیاب ماهواره ای، احتراق حجمی مواد در دماهای ۷۵۰، ۸۵۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد در مدت زمان ۳۰ دقیقه و همچنین تاثیر افزودنی به ۲۰ و ۳۰ و محر درضد وزنی کلرید پتاسیم بر خلوص و اندازه پودر تولیدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج پراش اشعه ایکس (XRD) و تصاویر میکروسکوپ الکترونی نشان دهنده این است که تولید نانوذرات تیتانیوم دی بوراید با خلوص بالا به روش احتراق حجمی و با افزودنی ۱۰ درصد کار یو پتاسیم در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد امکان پذیر است.

واژههای کلیدی: نانوذرات تیتانیوم دی بوراید، احتراق حجمی، کلرید پتاسیم، منیزیم.

دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۲۹ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۲۰

۱. مقدمه

بوراید های فلزی دسته ای از ترکیبات نسوز فلزی هستند که از ترکیب فلزات انتقالی و بور تشکیل می شوند [1]. بوراید فلزات انتقالی (از قبیل تیتانیم، زیرکونیم و هافنیم) دارای خواص ویژهای همچون نقطه ذوب بالا، هدایت الکتریکی و حرارتی بالا، مقاومت به شوک حرارتی عالی، سختی و خنثایی شیمیایی بسیار بالا هستند. این ترکیبات، سرامیکهای مورد استفاده در دمای فوق العاده بالا نیز محسوب میشوند. این مواد برای کاربرد در دماهای بالا، شار حرارتی بالا و سطوح دارای تنش زیاد مناسب هستند. بابراین این مواد در طراحی لبههای تیز در وسایل نقلیه، عایقهای حرارتی در محفظههای احتراق، ابزار مخصوص ترمزهای پیشرفته، ابزار برش و الکترودهای قوس پلاسما استفاده میشوند [۲].

تیتانیوم دی بوراید یکی از مهم ترین انواع بورایدهای فلزی است که به دلیل نقطه ذوب، سختی، نسبت استحکام به چگالی و مقاومت سایشی بالا به عنوان سرامیکی با استحکام و پایداری نسبتا بالا شناخته شده است [۳]. امروزه ذرات

دیبوراید تیتانیوم در ابعاد نانو به عنوان تقویت کننده کامپوزیتهای فلزی توجهات بسیاری را به خود جلب کرده است [۴]. به طور معمول پودر تیتانیوم دی بوراید به صورت تجاری به روش احیا اکسید تیتانیوم به کمک اکسید بور و کربن یا به کمک فلزات قلیایی و اکسید بور تولید می شود [۵]. طی سال های اخیر روش سنتز احتراقی به دلیل دارا

بودن مزایایی همچون زمان سنتز کوتاه (معمولا کمتر از چند ثانیه) نیاز کم به صرف انرژی (معمولا محدود به آغاز سنتز) و هزینه اندک تجهیزات مورد نیاز برای تولید بورایدهای فلزی بسیار مورد توجه قرار گرفته است [۶ و ۷]. واکنشهای سنتز احتراقی دارای انرژی فعالسازی بالا بوده و به شدت گرمازا هستند. این واکنشها ممکن است در دو سیستم جامد – جامد و جامد – گاز رخ دهند [۸]. سنتز جامد –جامد معمولا به دو روش سنتز خود احتراقی دما بالا (SHS) و سنتز احتراقی حجمی (VCS) صورت می گیرد. در هر دو این روش ها مواد اولیه واکنش به شکل یک پلت فشرده شده و سپس با استفاده از یک منبع حرارت خارجی (کویل تنگستنی، لیزر

^{■······} ٭ نویسنده مسئول:

دکتر آرمان صدقی

نشانی: قروین، دانشگاه بینالمللی امام خمینی، گروه مهندسی مواد. تلفن: (۹۱۲۱۷۷۶۵۵۹) ۹۹۰ پ**ست الکترونیکی:** sedghi@eng.ikiu.ac.ir

یا مایکروویو) به صورت موضعی (در فرآیند SHS) یا به صورت یکنواخت (VCS) تا دمایی که واکنش در آن آغاز شود حرارت داده می شوند [۹].

🌌 مهندسي متالور ژي

در روش احتراق حجمی یا انفجارگرمایی کل نمونه تا دمای افروزش گرم میشود. بر خلاف فرآیند SHS که در آن حرارت اولیه به صورت موضعی به مواد اولیه داده شده و احتراق به صورت یک موج احتراق پیش میرود، در روش احتراق حجمی هم زمان از تمامی جهات به نمونه مورد نظر حرارت داده شده و واکنش به طور همزمان در کل نمونه انجام میشود[۱۰]. این روش ها تنها برای واکنش هایی که به شدت گرامازا هستند امکان پذیر است و در سایر موارد پیش از انجام واکنش، فعال سازی نیز مورد نیاز است [۱۱].

تا کنون تحقیقاتی به منظور تولید تیتانیوم دی بوراید با استفاده از روش احتراق حجمی انجام شده است [۱۲ و ۱۳]. همچنین استفاده از نمک های کلریدی به عنوان افزودنی جهت کاهش اندازه ذرات محصول نهایی در تحقیقاتی مورد بررسی قرار گرفته است [۱۴ و ۱۵]. در تحقیق حاضر، امکان تولید نانو پودر دیبورایدتیتانیم با خلوص بالا با استفاده از روش احیایی منیزیوترمی در دماهای مختلف با استفاده از کوره تیوبی با اتمسفر آرگون و با مقادیر متفاوتی از افزودنی مورد بررسی قرار گرفت. همچنین جهت جلوگیری از رشد دانه ها و کلوخه شدن ذرات، نمک کلرید پتاسیم استفاده شد. لازم به ذکر است استفاده همزمان از کلرید پتاسیم و سنتز قرار گرفته و همچنین تاثیر میزان افزودنی کلرید پتاسیم در قرار گرفته و همچنین تاثیر میزان افزودنی کلرید پتاسیم در

۲. مواد و روش تحقیق

جدول ۱. مشخصات یودرهای استفاده شده

مشخصات پودرهای مورد استفاده در جدول ۱ نشان داده شده است.

شر کت	انداده دانه	خلوص	تركيب
سازنده		(درصد)	شیمیایی
Aldrich	>۵ میکرون	٩٩/٩	دىاكسيدتيتانيم
POCH	-	٩٩/۵	اسيدبوريک
Merck	۶۰۰ — ۳۰۰ نانومتر	۹۸/۵	پودر منیزیم
Merck	> ۴۵ میکرون	٩٩/٩	كلريد پتاسيم
Merck		•/٣۶	اسيدكلريدريك

ابتدا اسید بوریک در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتی گراد در بوته آلومینایی حرارت داده شد تا آب ساختاری از آن خارج شود و کاملا به صورت B2O₃ مذاب با سیالیت بالا درآید سپس

در داخل دسیکاتور سرد شده و تا اندازه کوچکتر از ۲۰۰ مش (کمتر از ۲۵ میکرون) آسیاب شد. همچنین کلرید پتاسیم آسیاب شده و از الک ۳۲۵ مش (کمتر از ۴۵ میکرون) عبور داده شد.

پودرهای $_{2}O_{3}$ ،TiO $_{2}$ و Mg را با نسبت استوکیومتری B $_{2}O_{3}$ ،TiO $_{2}$ واکنش (۱) با هم مخلوط و همراه با گلولههای فولادی به نسبت وزنی گلوله به پودر ۱۰ به ۱ داخل محفظه فولادی آسیاب قرار داده شد.

 $TiO_{2} + B_{2}O_{3} + 5Mg = TiB_{2} + 5MgO$ (1)

به منظور افزایش احتمال احیای اکسیدتیتانیم و اکسیدبور نیم مول پودر منیزیم اضافه به نسبت نیز به مخلوط اضافه شد. ابعاد گلوله ها ۲۰، ۱۴ و ۱۰ میلی متر بود. پس از پر کردن محفظه از گاز آرگون، مواد در آسیاب ماهواره ای با سرعت ۲۵۰ rpm به مدت ۱۵ دقیقه آسیاب شدند. سپس مقدار درب محفظه بسته و با گاز آرگون مجددا پر و به مدت ۳۰ درب محفظه بسته و با گاز آرگون مجددا پر و به مدت ۳۰ دقیقه آسیاب شد. با استفاده از پرس تک محوره سرد با فشار مد. MPa جدول ۲ نشان دهنده نمونههای آماده شده است.

جدول ۲. مشخصات قرصهای ساخته شده و شرایط سنتز

نرخ گرمایش کوره (min/°C)	زمان ماند در دمای نهایی (دقیقه)	پتاسيم کلرايد (درصد وزنی)	دمای نهایی سنتز قرصها (°C)
۲۵	٣٠	$r \cdot - r \cdot - r \cdot$	۷۵۰
۲۵	٣٠	۳۰ – ۲۰ – ۱۰	٨۵٠
۲۵	٣٠	۳۰ – ۲۰ – ۱۰	۹۵۰

سپس هر نمونه به صورت جداگانه داخل بوته آلومینایی قرار داده شد و درب کوره تیوبی کاملا آببندی شد. به مدت ۳ دقیقه با دبی ۲ لیتر بر دقیقه هوای داخل کوره از اکسیژن تهی شد و پس از آن دبی ورود گاز آرگن بر روی ۱ لیتر بر دقیقه تنظیم شد. کوره روشن شد و با نرخ ۲۵ درجهسانتی گراد بر دقیقه دما افزایش داده شد. پس از سنتز نمونهها در دماهای ۲° ۲۵۰، ۲° ۸۵۰ و ۲° ۹۵۰ قرصها بیرون آورده شدند و توسط هاون چینی خورد شدند.

پودر حاصل با آب مقطر داغ شسته و سپس با کاغذ صافی، صاف شده و در خشککن قرار داده شد. پودرهای خشک شده با اسیدکلریدریک ۴ مولار برای مدت زمان ۲۴ ساعت به نسبت وزنی ۱ به ۱۰۰ لیچ شدند. پودر حاصله جمعآوری، خشک و توزین شد.

میکروسکوپ الکترونی مورد استفاده در تحقیق حاضر از نوع SEM و مدل XL30 ساخت شرکت فیلیپس از کشور هلند

می اشد. همچنین دستگاه لایه نشانی طلای مورد استفاده در این تحقیق ساخت شرکت Bal-Tec از کشور سوئیس می باشد. آنالیز توزین حرارتی و آنالیز حرارتی – افتراقی توسط دستگاه Perkin Elmer Pyris ساخت کشور آمریکا انجام شد. نوع لامپ مورد استفاده در پراش اشعه ایکس مس، ژنراتور، ۴۰ کیلو وات و ۳۰ میلی آمپر و نوع دستگاه فیلیپس است.

۳. نتایج و بحث

أناليز حرارتي افتراقي

با استفاده از نرم افزار HSC Chemistry 6 میزان آنتالپی واکنش شماره (۱) در دمای ۲۹۸ درجه کلوین (۲۵ درجه سانتی گراد) معادل ۱۰۲۷۰ - کیلوژول برای ۷ مول واکنش دهنده است که نشان دهنده گرمازا بودن بالای این واکنش است. همچنین میزان انرژی آزاد گیبس واکنش در این دما ۱۰۲۴۰ - کیلوژول بوده که بیانگر خودبه خودی بودن این واکنش در دمای محیط است.

شکل ۱. تغییر ΔG واکنش (۱) نسبت به دما بر اساس خروجی نرم افزار HSC Chemistry 6

با وجود امکان پذیر بودن این واکنش در دمای محیط از منظر ترمودینامیکی، وجود موانع سینتیکی (همچون انرژی فعال سازی برای آغاز واکنش) از پیش روی واکنش در دمای محیط جلوگیری می کنند. به منظور بررسی دمای انجام واکنش آنالیز کاهش حجم و آنالیز حرارتی- افتراقی انجام شده که نتایج آن در شکل ۲ نشان داده شده است.

بر اساس نمودار DTA (شکل ۱) مشاهده می شود که دو پیک گرماگیر دیده می شود که مربوط به تبخیر رطوبت و آب مقید می باشد. این موضوع در انطباق با نمودار TG نشان داده در همین شکل است. بدین صورت که درصد کاهش وزن تا دمای ۲۰۰ درجه سانتی گراد به صورت قابل توجهی کاهش پیدا می کند. پس از آن، یک پیک گرماگیر دیگر در حوالی دمای ۵۰ ۲۵۰ مشاهده می شود که مربوط به ذوب اکسید بور است. پیک گرماگیر دیگری در دمای ۵۰ ۶۲۰ وجود دارد که

شکل ۲. نمودار آنالیز کاهش وزن و آنالیز حرارتی – افتراقی

(٢)

(۴)

ذوب فلز منیزیم را نشان میدهد. پس از آن یک پیک پهن دیده میشود که مربوط به دو واکنش گرماگیر ۲ و ۳ قبل از تشکیل ۲iB است.

 $B_2O_3 + 3Mg = 3MgO + 2B$

 $TiO_2 + 2Mg = 2MgO + Ti$ (\checkmark)

در نهایت در دمای C° ۷۰۴ فاز دیبورید تیتانیم طبق واکنش (۴) تشکیل شده و گرما آزاد میکند.

$$Ti + 2B = TiB_2$$

این آنالیز حرارتی مطابق با آنالیز ویمین و همکارانش است [۱۶]. با این تفاوت که آنها از اسیدبوریک استفاده نموده و در این جا از اکسیدبور استفاده شد. به همین دلیل پیک گرماگیر ذوب اکسیدبور دیده می شود اما در هنگام استفاده از اسیدبوریک این پیک دیده نمی شود. پس از آنالیز حرارتی-افتراقی مشخص شد که، دماهایی بایستی انتخاب شود که بالاتر از این دما قرار گیرد درنتیجه دماهای ۲° ۷۵۰، ۲۵ مکر،

فازها و اندازه گیری میزان پودر تولید شده

با توجه به اینکه با استفاده از اشعه ایکس امکان محاسبه درصد فازها امکان پذیر نیست در نتیجه بر اساس پودر باقی مانده از اسیدشویی و پراش اشعه ایکس مربوطه میتوان نتیجه گیری کرد که پودر باقی مانده نسبت به سایر پودرها از چه ترکیباتی تشکیل شده است. شکل ۲ نشان دهنده میزان پودر باقی مانده پس از سنتز در دماهای مختلف و با درصد افزودنی های متفاوت است. همانگونه که مشخص است میزان پودر تولیدی در درصد افزودنی ثابت با افزایش دما افزایش مییابد. همچنین به جز در نمونه سنتز شده در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد و با ۳۰ درصد وزنی کلرید پتاسیم، در دمای ثابت با افزایش میزان کلرید پتاسیم میزان پودر تولیدی کاهش یافته است. این موضوع نشان میدهد سامان نعمت و همکاران: ۳۲۹-۳۱۹

شکل ۳. آنالیز اشعه X نمونه های الف) سنتز شده در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد و با ۱۰ درصد افزودنی، ب) سنتز شده در دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد و با ۱۰ درصد افزودنی، ج) سنتز شده در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد و با ۱۰ درصد افزودنی و د) سنتز شده در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد و با ۳۰ درصد افزودنی، ه) سنتز شده در دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد و با ۳۰ درصد افزودنی و ز) سنتز شده در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد و ۳۰ درصد افزودنی

که افزودنی کلریدپتاسیم باعث رقیق شدن سیستم شده که نتیجه آن فاصله گرفتن ذرات واکنشدهنده و کاهش پودر تولیدی شده است.

شکل ۳ نشان دهنده نتایج حاصل از پراش اشعه ایکس از نمونه ها است. همانگونه که مشخص است تنها در شکل ۳-ج تقریبا تمامی پودر تولیدی ₂TiB خالص است و در سایر نمونه ها همواره مقداری ناخالصی وجود دارد. در دمای

۷۵۰ درجه سانتی گراد (شکل ۳ الف) پیک های شاخص $3MgO.B_2O_3$ عمدتا مختص به مواد اولیه و فازهای میانی $3MgO.B_2O_3$ مولبرلیتر 2 2MgO.TiO و MgB است که در برابر HCl ۴ مولبرلیتر مقاوم بوده و حل نشدهاند. این ناخالصیها مشابه تحقیق انجام شده توسط Bilgi و همکارانش است [۱۷]. شاخص بودن پیک منیزیم در شکل ۳–د نشان دهنده این است که منیزیم نتوانسته از قدرت احیایی خود استفاده کند. با این

وجود از لحاظ ترمودینامیکی میبایست واکنش صورت گیرد اما به دلیل غلظت بالای رقیق کننده و همچنین عدم وجود زمان کافی انتقال جرم صورت نگرفته و واکنش انجام نشده است. Chaichana و همکارانش نشان دادند که در روش SHS در درصد رقیق کننده بیشتر از ۳۰ درصد واکنش انجام نگرفته است [۱۸]. عدم رخ دادن واکنش دلیل افزایش پودر تولیدی در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد و ۳۰ درصد وزنی افزودنی نسبت به پودر سنتز شده در همین دما و با ۲۰ درصد افزودنی است. همچنین رنگ محلول لیچ نمونه های نگهداری شده در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد زرد بود که بیانگر وجود تیتانیم واکنش نکرده در سیستم است.

شکل ۴ نشان دهنده ذرات ₂ TiO واکنش نکرده (ذرات با رنگ روشن تر) در بستری از منیزیم (زمینه کدر) است.

پیک های حاصل از پراش اشعه ایکس نمونه های سنتز شده در دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد نشان دهنده پیشرفت

جدول ۳. واکنش های دخیل در تشکیل پودر TiB

شکل ۴. $_{2}^{\rm TiO}_{2}$ واکنش نکرده در دما $^{\circ}$ ۷۵۰ با ۳۰% وزنی افزودنی KCl

بیشتر واکنش در این دما است. وجود پیک های محصولات میانی نشان دهنده این است که دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد

واكنش	ΔH°	ΔS ^o	ΔG°	شماره واكنش
$TiO_2 + 2Mg = Ti + 2MgO$	-γων	-٣١	-749	۵
$B_2O_3 + 3Mg = 2B + 3MgO$	-۵۳۳	-۵۹	-ΔΙΔ	۶
$Mg + 2B = MgB_2$	-97	-λ	_٩٠	٧
$3MgO + B_2O_3 = 3MgO.B_2O_3$	-	-	-	٨
$2MgO + TiO_2 = 2MgO.TiO_2$	-	-	-	٩
Ti + B = TiB	-18.	-۲	-18.	۱.
$TiB + B = TiB_2$	-119	-17	-118	11
$MgB_2 + Ti = TiB_2 + Mg$	-184	-9	-188	١٢
Ti + 2B = TiB ₂	-۲۷۹	-14	-272	١٣

شکل ۵. میزان پودر تولیدی در دما و درصد افزودنی متفاوت در دماهای ۷۵۰، ۸۵۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد

سامان نعمت و همکاران: ۳۲۷-۳۱۹

برای تولید پودر TiB₂ مناسب نیست و تنها به عنوان دمایی گذرا قابل قبول است. میتوان مراحل تشکیل پودر TiB₂ را مطابق با واکنش های نشان داده شده در جدول ۳ درنظر گرفت. همانگونه که مشخص است تمامی واکنش ها گرمازا بوده و با توجه به انرژی آزاد گیبس آن ها، خود به خودی به شمار میروند.

🌌 مهندسي متالور ژي

در دمای [°] ۸۵۰ فازهای میانی تشکیل شده کاملا مشخص هستند (شکل ۳- ب و شکل ۳- ه). برخی از این فازهای میانی مانند MgB در واقع ترکیبی میانی برای تشکیل ₂TiB میباشند (واکنش شماره ۱۲). همچنین فاز آمورف در تمامی پراشهای اشعه ایکس دمای [°] ۸۵۰ دیده میشود کمی را اکسید بور واکنش نکرده، تشکیل داده است. لازم به ذکر است پس از سنتر نمونه ها هیچگونه فاز شیشه ای در قرصهای سنتز شده و در عکسهای میکروسکوپ الکترونی مشاهده نشد. این موضوع نشان دهنده این است که عمده فاز آمورف موجود عنصر بور است. این پس زمینه آمورف تنها در دمای [°] ۵۰ مشاهده می شود که نشان دهنده واکنش ناقص مواد اولیه است.

با توجه به پراش های اشعه ایکس در دمای \circ ۹۵۰ (شکل \circ -ج و \circ -ز) مشخص است که واکنش به خوبی انجام شده و فازهای ثانویه پس از اسیدشویی بسیار ناچیز هستند به این معنی که پودر منیزیم به خوبی اکسیدتیتانیم و اکسیدمیزیم احیا کرده و فازهای اصلی دیبوریدتیتانیم و اکسیدمنیزیم تشکیل شدهاند که اکسیدمنیزیم حاصل به راحتی در اسیدکلریدریک حل شده و فاز $_{2}$ TiB باقی میماند. پس از عملیات لیچینگ نیز رنگ محلول به صورت بیرنگ دیده شد که بیانگر دو مطلب اساسی است:

۱) MgO تولید شده طبق واکنش ۵ به صورت Mg⁺² در میآید و کاملا حل می شود و با کریستالیزاسیون محلول حاصل، پودر MgCl₂ آبداربه عنوان محصول جانبی به دست میآید.

 $MgO + 2HCI = Mg^{+2} + 2CI + H_2O$ (Δ)

۲) عدم وجود تیتانیم آزاد: اکسیدتیتانیم احیا شده با منیزیم و عدم واکنش آن با بور باعث می شود که واکنش آن با اسیدکلریدریک تولید یون ⁵ Ti و ⁴ Ti کند که محلول را به رنگ ارغوانی یا زرد در می آورد که در محلول حاصل از لیچ نمونه های سنتز شده در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد وجود نداشت.

ریزساختار و مورفولوژی کلرید پتاسیم با ایجاد لایهای بر روی ذرات از کلوخه شدن آنها جلوگیری کرده و در هنگام سنتز مواد نیز سبب جلوگیری از رشد ذرات شده و در نتیجه محصولات پس از

شکل ۶. تصاویر SEM نمونه های سنتز شده در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد و الف) ۱۰ درصد، ب) ۲۰ درصد و ج) ۳۰ درصد وزنی پتاسیم کلراید

شکل ۷. اندازه ذرات محاسبه شده بر اساس رابطه دبای شرر در دماهای ۷۵۰، ۸۵۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد

References

- A. Javadi, S. Pan, C. Cao, G. Yao, X. Li, "Facile Synthesis of 10 nm Surface Clean TiB₂ Nanoparticles", Mater. Lett. (2018).
- A.Passerone, M.L.Muolo, D.Passerone, J.Mater, "Wetting of Goup 4 Diboride by Liquid Metals", Sci. 41 (2006).
- R. G. Munro, "Material Properties of Titanium Diboride", J. Res. Natl. Inst. Stand. Technol. 105 (2000).
- 4- M. Chen, X. Li, G. Ji, Y. Wu, Zh. Chen, W. Baekelant, K. Vanmeensel, H. Wang, J. Kruth, "Novel Composite Powders with Uniform TiB₂ Nano-Particle Distribution for 3D Printing", Appl. Sci. 7, 250 (2017).
- 5- Sh. H. Kang and D. J. Kim, "Synthesis of Nano-Titanium Diboride Powders by Carbothermal Reduction", J. Eur. Ceram. Soc. 27 (2007)
- 6- H.E. Camurlu and F. Maglia, "Self-Propagating High-Temperature Synthesis of ZrB₂ or TiB₂ Reinforced Ni-Al Composite Powder", J. Alloys Compd., 2009, vol. 478 (1-2), pp. 721–25.
- 7- S. Niyomwas, N. Chaichana, and N. Memongkol, "The effects of milling time on the synthesis of titanium diboride powder by self-propagating high temperature synthesis", Sci. Technol., vol. 30 (2008).
- Alan W. Weimer, "Carbide, Nitride and Boride Baterials Synthesis and Processing", Chapman and Hall (1997).
- 9- F. Farhadinia and S. Sedghi, "Fabrication of Al2O3/ (ZrB₂+TiB₂) Composite using MACS and Microwaves," Metall. Materials Trans. A 45 (2014).
- A. Varma and A. S.Mukasyan, "Combustion synthesis of advanced materials: Fundamentals and Applications", Korean J.Chem.Eng., 21(2)(2004).
- 11-K.C. Patil, S.T. Aruna and T. Mimani, "Combustion Synthesis: An Update", Curr. Opin. Solid State Mater. Sci., 2002, vol. 6 (6), (2002).
- 12-N.J. Welham, "Room-Temperature Mechanochemical Synthe-

سنتز ریزتر و یکنواختتر خواهند شد. شکل ۴ نشان دهنده تصاویر SEM نمونههای سنتز شده در دمای ۹۵۰ درجه سانتی گراد و با درصد وزنی متفاوت کلرید پتاسیم و پس از آبشویی و اسیدشویی با اسیدکلریدریک ۴ مولار است. همانگونه که مشاهده می شود با افزایش افزودنی کلرید پتاسیم اندازه ذرات ریزتر شده است.

شکل ۷ نشان دهنده اندازه دانه نمونه های مختلف است که بر اساس رابطه دبای شرر و با استفاده از نتایج XRD محاسبه شده است. رابطه دبای شرر به صورت زیر است.

t = 0/9 λ / B COS Θ B

که در این رابطه t اندازه ذرات، B عرض پیک در نصف شدت بیشینه، λ طول موج پرتو ایکس و ΘB زاویه براگ مربوط به پیک بر حسب رادیان است. لازم به ذکر است تشخیص فازها و محاسبات مربوط به پراشهای اشعه ایکس با استفاده از نرمافزار اکسپرت انجام شده است.

همانگونه که در شکل ۷ مشخص است با افزایش دما اندازه ذرات افزایش و با افزایش درصد افزودنی کاهش یافته است.

۴. نتیجه گیری

- ۱ با افزایش رقیق کننده، کاهش اندازه دانه و توزیع یکنواخت مشاهده شد.
- ۲- با افزایش دما میزان تشکیل فاز دی بوریدتیتانیم افزایش
 یافت.
- ۳- کلرید پتاسیم رقیقکننده مناسبی برای سنتز TiB₂ در دماهای پایین نیست.
- ۴- غلظت اسید کلریدریک استفاده شده برای انحلال ترکیبات میانی، پایین بوده است. اما در صورتی که واکنش به صورت کامل انجام گرفته باشد مناسب است.

sis of W₂B₅ Powders", Miner. Eng., 1999, vol. 12 (10), (2012).

- 13- R. Taherzadeh Mousavian, S. Sharafi and M.H. Shariat, "Microwave-assisted combustion synthesis in a mechanically activated Al-TiO₂-H₃BO₃ system", Int. J .Refract. Metal. Hard Mater., vol. 29 (2), (2011).
- 14- A. K. Khanra, L. C. Pathak, S. K. Mishra and M. M. Godkhindi, Processing of nano-structured TiB₂ by self-propagating hightemperature synthesis (SHS)Mater. Lett., 58 (2004).
- 15-A. Ghnbari, M. Sakaki, A. Faeghinia, M. SH Bafghi and K. Yanagisawa, Synthesis of nanocrystalline TiB₂ powder from TiO₂, B₂O₃ and Mg reactants through microwave-assisted self-propagating high-temperature synthesis method, Bull. Mater. Sci., Vol. 39 (4), (2016).
- 16-W. Weimin, F. Zhengyi, W. Hao and Y. Runzhang, "Chemistry Reaction Processes During Combustion Synthesis of B2O3– TiO₂–Mg system", J. Mater Process. Technol. 128 (2002).
- 17-E. Bilgi, H. Erdem and Camurlu Bar, "Formation of TiB₂ by Volume Combustion and Mechanochemical Process", Mater. Res. Bull. 43(2008).
- 18- N. Chaichana, N. Memongkol, J. Wannasin and S. Niyomwas, "Synthesis of Nano-Sized TiB₂ Powder by Self-Propagating High Temperature Synthesis", CMU.J.Nat.Sci.Special issue on nanotechnology, Vol.7(1)51, (2008).